

СІМ'Я БАШУРИ – 55 РОКІВ РАЗОМ І В ЖИТТІ, І В НАУЦІ

29 березня 2013 р. в сім'ї Геннадія і Галини Башури відзначили подвійне свято: 77-річчя молодого душею Геннадія Степановича та 55-річчя подружнього життя, в якому вони не втратили високих почуттів любові, поваги і інтересу один до одного.

Майже шість десятиліть тому статний і дотепний білорус підкорив серце чорноокої українки. За роки, що минули, Геннадій Башура став маститим вченим, зробив у науці немало відкриттів, заснував власну наукову школу, але дружина Галина й досі залишається для нього нерозгаданою таємницею.

Геннадій Степанович народився в Мінській області. У 1954 році вісімнадцятирічний білоруський хлопець приїхав до Харкова і вступив на військово-фармацевтичний факультет Харківського фармацевтичного інституту. Геннадій Степанович і Галина Захарівна зустрілися в далекому 1956 р., йому було 20 років, а його майбутній дружині – сімнадцять. Геннадій Степанович і Галина Захарівна одружилися через два роки після знайомства. Молодій родині було непросто, оскільки обоє вчилися – Галина Захарівна у санітарно-гігієнічному технікумі, а Геннадій Степанович продовжував навчання і одночасно працював.

Геннадій Степанович влаштувався лаборантом до Харківського науково-дослідного хімфармінституту (зараз – Державний науковий центр лікарських засобів) та заочно закінчував навчання на фармацевтичному відділенні 1-го Московського медичного інституту ім. І. М. Сеченова. Зарплата лаборанта була невеликою – всього 80 рублів, і щоб прогодувати сім'ю йому доводилося підробляти на цегельному заводі.

Але час йшов, і ніякі життєві труднощі не завадили талановитому вченому зробити стрімку наукову кар'єру. Вже в 32 роки він очолив першу в СРСР лабораторію медичних аерозолів. Робота була напруженою, але дружина залишалась надійним тилом вченого. Навіть тривалі і далекі від'їзди не порушували його спокою – в сім'ї все гаразд. На

той час вони вже виховували сина Олександра та доньку Маргариту.

Геннадій Башура став відомим вченим і організатором в галузі фармації. Він все життя пропрацював у Державному науковому центрі лікарських засобів. ДНЦЛЗ декілька десятиліть був прапором вітчизняної фармацевтичної науки і єдиною в Україні науково-дослідною організацією, яка виконує увесь цикл науково-дослідницьких робіт – від пошуку і фундаментальних досліджень до розроблення і впровадження лікарських препаратів у промисловість. Багато розробок ДНЦЛЗ оцінюють як досягнення світового рівня. Центр став лідером у створенні лікарських форм медичних препаратів в Україні та основоположником організації в колишньому СРСР масового виробництва медичних аерозолів. У цьому неоціненна заслуга Геннадія Башури. Ним була заснована наукова школа технології створення медичних аерозолів, саме на основі робіт професора Геннадія Степановича Башури було організовано промислове виробництво медичних аерозолів у Радянському Союзі та в Україні. Науковцем розроблено технологію 20 аерозольних препаратів, які зараз застосовують в отоларингології, стоматології, дерматології, хірургії, гінекології, кардіології, пульмонології тощо. Його препарати були випробувані і відмінно себе зарекомендували навіть на борту космічних кораблів. Геннадій Башура організував практичні та наукові школи дослідження не лише аерозолів, але й мазей, паст, суспензій і емульсій, розробляв питання використання допоміжних речовин в технології лікарських форм. Під керівництвом професора було виконано і захищено 25 докторських і 44 кандидатських дисертацій.

Професор Геннадій Степанович Башура досяг у житті чималих висот. Він плідно займається науковою, практичною, педагогічною та громадською діяльністю вже понад півстоліття. З 2000 р. він на заслуженому відпочинку, який відзначено званням «За особливі заслуги перед Україною». З часом перестала існувати єдина в СНД лабораторія з розроблення технологічних медичних аерозолів. Але вчений продовжує працювати – два роки після виходу на пенсію виконує обов'язки провідного наукового співробітника лабораторії протимікробних засобів в Інституті мікробіології та імунології ім. І. І. Мечникова, зараз працює інженером-консультантом одного з потужних українських виробників стоматологічних матеріалів і лікарських засобів.

Професор Геннадій Степанович Башура – Заслужений діяч науки і техніки України, доктор фармацевтичних наук, професор, має багато державних нагород. Але не менше досягнення – міцний альянс в сім'ї, який зіграв у його науковій кар'єрі величезну роль. «Вона була завжди поруч, і ми всього добивалися разом», – не сумнівається Геннадій Степанович.

Галина Захарівна все життя пропрацювала в санепідемстанції Червонозаводського району і зараз теж перебуває на заслуженому відпочинку.

Геннадій Степанович ніколи не пошкодував про те, що колись завоював серце юної Галини. Вони знайомі майже шість десятиліть, видатний вчений вніс у розвиток фармацевтичної науки великий вклад, але дружина й досі залишається для дослідника Terra Incognita. Вони завжди і скрізь були разом. Багато їздили по республікам Радянського Союзу, побували в Білорусії, Грузії, Узбекистані, в Криму, на Алтаї, в Західній Україні. За довгі роки Галина Захарівна навчилася відчувати і розуміти чоловіка з півслова і півпогляду.

Діти й онуки Геннадія Степановича стали достойними його послідовниками, пішли по його стопах. Син Олександр закінчив Харківський фармацевтичний інститут, захистив кандидатську, а потім і докторську дисертації. Зараз він професор, завідувач кафедри технології парфумерно-косметичних засобів Національного фармацевтичного університету. Донька Марина працює майстром цеху на заводі бактеріальних

препаратів. Діти подарували Геннадію Степановичу і Галині Захарівні чотирьох онуків – двох Андріїв і двох Маріанн.

Ректорат Національного фармацевтичного університету, а також друзі і колеги по роботі вітають подружжя Башури з ювілеєм і бажають їм міцного здоров'я, бадьорості духу, гармонії, здійснення нових планів і мрій, невичерпного ентузіазму, довголіття почуттів.

*Власний кореспондент
кафедри технології парфумерно-косметичних засобів НФаУ,
Олександр Башура*